

KAPITOLA III

NĚMECKÁ SNÍDANĚ

FREIBURG IM BREISGAU, POLOVINA ČERVNA 1936

Toho červnového dne na tamní katedře vešel do kabinetu asistent profesora Heideggera, doktor Schmidt.

„Jak se daří, drahý Schmidte?“

„Mám vás, pane profesore, laskavě informovat, že na naši univerzitu přijel nový badatel ze Spojených států. Zabývá se německou filozofií.“

„Z Ameriky?“ Zopakoval tázavě Heidegger, jako kdyby nevěřil vlastním uším.

„Ano, z Harvardské univerzity.“

„Hrozné místo,“ poznamenal nelibě Heidegger. „Harvard je hlavní semeniště takzvaného amerického pragmatismu, mimořádně pitomé, egoistické a společensky škodlivé filozofie.“

„Ale ten badatel je odborníkem na recepci Platonových myšlenek v německé filozofii po Kantovi,“ sdělil věcně Schmidt. „Cituji to z její badatelské zprávy, která došla před dvěma týdny poštou z Ameriky.“

Heidegger se zkoumavě zahleděl na svého asistenta.

„Proč jsi užil ženskou formu ve vztahu k tomu americkému filozofovi?“

„Protože tím filozofem je žena. Jmenuje se Jane Coulfild.“

Heidegger zakašlal.

„Žena? Ze Spojených států? Zabývá se německou filozofií?“ Opa-koval, jako kdyby chtěl informace dosadit do vlastní skutečnosti.

„V podstatě. Ano,“ přitakal Schmidt.

„Budu se s ní muset setkat, protože ministr zahraničních věcí, von Neurath, by mi vyčítal, kdybych nesouhlasil. Naše vláda potřebuje americké půjčky...“ Profesor nahlas vysvětloval, proč bude setkání velkého Martina Heideggera s neznámou Američankou nevyhnutelné.

„Určitě by se to tak stalo, pane profesore.“

„Dobře, domluv mi s ní na pátek schůzku. V devět dopoledne.“

„Ano.“

Heidegger zůstal sám s tou nepříjemnou myšlenkou. Považoval americkou filozofii, zejména tu pragmatickou, za stejné zlo, jako sovětský marxismus. Jako kdyby Karel Marx nebyl německým filozofem! A teď toto... Američanka se setká s autorem díla *Bytí a čas!* Určitě je hloupá.

Nějak to přežiji, pomyslel si velký filozof a uvědomil si, že do pátku mu zbývají pouze dva dny.

Jane do Hamburku doplula dříve, než očekávala. Tady se s von Hoyem na čas rozloučila. Slíbil, že ji vezme do Freiburgu, do svého zámku, hned, jakmile si Jane vyřídí formality na univerzitě. Avšak cesta ze severu Německa na jih trvala téměř dva dny. Z Hamburku jela vlakem do Hannoveru, odtud po dvouhodinovém čekání pokračovala do Stuttgartu. Tam se rozhodla přenocovat v hotelu a nazítří cestovat na jihozápad Německa. Do Freiburgu přijela z hlavního města Württemberska. Už v New Yorku se rozhodla, že si s sebou nebude brát velká